

CHRISTOPHO.
RIBESOL.
DI,

Tractatio

MUTUL, ET SENATUS.
consulti Macedoniani.

~~44-9-52.~~

T U B I N G A E,

Typis Johani-Alexandri Cellii.

ANNO M. DC. XX.

Mutui etymologia.

MUTUI DATIO AS EO ADPEL-
lata est, quòd de meo fiat tuum. l. 2. §. 2. ff. d.
rebus credit. At verò hoc ita est intelligen-
dum, ut reciprocè, in solutione rursus ex
tuo fiat meum. Idque exigit proprietas La-
tini sermonis: mutuò etenim, vel mutuè,
pro vicissim, & nāl adūlātūs usurpatur; ac
quæ sunt reciproca, mutua vulgò vocamus. l. 1. ff. d. donat. int. vir &
axer. l. 39. ff. solut. mazrim.

2. Proindè permutatio, aut etiam emptio & venditio, ubi si-
militer meum sit tuum, & de tuo rursus meum; mutui appellatio-
ne nullibi insigniuntur. Quippè quòd hæc propria mutui existat
nota; ut illud tuum, vicissim dem de meo, quod antè abs te, in bo-
nitate, genereque parili accepi. Quòd etiam respicit Varro, cùm
lib. 5. 4. Ling. Lat. tradit; Mutuum esse, si detur quod reddatur.

3. Sicque etymologia hæc, substantiam exprimit hujus con-
tractus; nec tam ex vocabuli significatione, quām ex re ipsâ est
desumpta. Ac idè Cujac. errare videtur; qui lib. 11. observ. cap. 37.
originatem hancce, scitam magis, quām veram ait, & à muta-
tione potius, Mutuum deductum esse putat. Detur enim, id cum
Grammaticâ convenire ratione; Logicis tamen, & Philosophis,
placere magis debet notatio nostrorum Jureconsultorum: utpotè
conveniens mutuo soli. Cùm è contrà, etiam in permutatione,
aliisque negotiis mutatio sit; nec mutatio rei, propriè mutuum fa-
cere queat: quòd Theodor. Marcilius notat, ad §. 1. Inst. quib. modis
re contrah. obl.

4. Nec tandem Logicæ Stoicorum derivationes, ingenii lusus
sunt; ut jam monui in com. ad l. 1. d. Iust. & jure. quæst. 1. & Dissert.
d. princip. iur. num. 7. b. sed redolent priscam, Barbarorum in primis,